

Αλληλεγγύη στη Sanae Taleb

Η Sanae Taleb είναι μετανάστρια από το Μαρόκο και δούλευε στην Ελλάδα τα τελευταία 5 χρόνια. Τον Απρίλη, συλλαμβάνεται και φυλακίζεται επειδή δεν είχε χαρτιά. Παραμένει στις φυλακές του Ελληνικού για 6 μήνες αλλά μετά το πέρας του διαστήματος αυτού της ανακοινώνεται ότι θα παραμείνει άλλους 3. Η Sanae αποφασίζει να ξεκινήσει αποχή συσσιτίου στις 31/10 μαζί με άλλες κρατούμενες ως μία μορφή διαμαρτυρίας για την επέκταση της κράτησής της. Η αποχή από τις υπόλοιπες κρατούμενες παύει καθώς τους ζητήθηκε να δηλώσουν ονομαστικά ποιες θα απέχουν από το συσσίτιο, κάτι το οποίο σε συνδυασμό με την βίαιη απέλαση πρώην συγκρατούμενων τους τις τρομοκράτησε. Η μοναδική η οποία συνέχισε την απόχη ήταν η Sanae. Μετά από κάποιες μέρες ανακοινώνεται στη Sanae ότι θα απελευθερωθεί αλλά αν'αυτού προσπαθούν να την απελάσουν. Εκείνη αντιστέκεται με αποτέλεσμα τον ξυλοδαρμό της. Καθώς δεν κατάφεραν να την απελάσουν, μεταφέρεται ξανά στις φυλακές και λόγω της άσχημης ψυχικής της κατάστασης νοσηλεύεται στο Δαφνί. Επιπλέον αντιμετωπίζει και κατηγορίες για φθορά περιπολικού, απείθεια κ.α. από τους μπάτσους που τη χτύπησαν και τη μετέφεραν βίαια! Οι ψυχίατροι εκεί συνιστούν την άμεση αποφυλάκισή της καθώς η κράτηση της επιβαρύνει την ψυχική της υγεία. Η Sanae κάνει αίτηση αποφυλάκισης με ιατρική πλέον γνωμάτευση, η οποία όμως απορρίπτεται για άλλη μία φορά από την Πέτρου Ράλλη. Αμφισβητώντας την απόφαση των μπάτσων κάνει εκ νέου αίτηση στο Διοικητικό Πρωτοδικείο όπου μεταφέρονται υποθέσεις οι οποίες έχουν ήδη εξεταστεί από την αρμόδια αρχή αλλά αμφισβητείται η έκβασή τους. Η αίτηση της εξετάζεται στις 9/12 στο Πρωτοδικείο και μετά από κάποιες μέρες η απόφαση είναι αρνητική. Η Sanae έχει στις πλάτες της άλλο ένα δικαστήριο το οποίο έχει ήδη πάρει 2 φορές αναβολή και θα διεξαχθεί στις 26 Ιανουαρίου και το οποίο αφορά τις κατηγορίες που της επέρριψαν την ημέρα της βίαιης απέλασής της. Στις 14 Δεκεμβρίου οι κρατούμενες αποφασίζουν συλλογικά αποχή συσσιτίου για δύο μέρες, γράφοντας μάλιστα λίστα με τα αιτήματά τους, τα οποία αφορούν τις άθλιες συνθήκες κράτησης στο κέντρο του Ελληνικού, όπως π.χ. χαλασμένα καλοριφέρ, κρύο φαγητό, άρνηση για να τους δώσουν οποιαδήποτε φάρμακα με δικαιολογία πως το κράτος δεν έχει χρήματα, με σημαντικότερο όμως αίτημα την άμεση αποφυλάκισή τους. Η αποχή ωστόσο του συσσιτίου μετατράπηκε σε απεργία πείνας, αφού χωρίς λόγο και αιτία απαγορεύεται στις κρατούμενες να δέχονται συσκευασμένα τρόφιμα. Επομένως δεν είχαν την δυνατότητα να βρουν φαγητό από πουθενά αλλού. Αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες συγκεντρωθήκαμε στο κέντρο κράτησης Ελληνικού και τις δύο μέρες αποχής συσσιτίου για να στηρίξουμε τον αγώνα των κρατούμενων και να πιέσουμε, ώστε να μπορούν οι κρατούμενες να δέχονται και πάλι συσκευασμένα τρόφιμα, κάτι το οποίο επιτεύχθηκε. Μετά τη λήξη αποχής συσσιτίου, μονάχα το αίτημα των χαλασμένων καλοριφέρ ικανοποιήθηκε, αφήνοντας τα υπόλοιπα αιτήματα να εκκρεμούν χωρίς καμιά ανταπόκριση. Στις αρχές Γενάρη οι κρατικοί μηχανισμοί συνεχίζοντας την εκδικητική στάση προς τη Sanae αποφασίζουν την παράταση της φυλάκισής της για ένα επιπλέον τρίμηνο γεγονός που φέρνει το συνολικό χρονικό διάστημα της κράτησής της στους 12 μήνες!

Όλα τα παραπάνω αποτελούν, φυσικά, κομμάτι της τακτικής του Κράτους απέναντι στους μετανάστες εδώ και χρόνια. Για το κράτος οι μετανάστες δεν είναι άνθρωποι, είναι εργάτες από τους οποίους πρέπει να βγει κέρδος. Και γι' αυτό όσο δεν εργάζονται πρέπει να ζουν με την καθημερινή τρομοκρατία της απέλασης. Η εργασία των μεταναστών υπό αυτό το καθεστώς σκοπεύει μονάχα στην υποτίμηση της εργασιακής τους δύναμης. Στο στρατόπεδο στο Ελληνικό υπάρχουν γυναίκες που δουλεύανε για χρόνια (ακόμα και δεκαετίες) στην Ελλάδα και συνελήφθησαν αφού μείνανε άνεργες. Οι φυλακίσεις λειτουργούν (και) παραδειγματικά για όλους τους μετανάστες. Έτσι, όμως λειτουργεί και ο αγώνας της Taleb. Παραδειγματικά. Και γι' αυτό το εκδικητικό μένος του κράτους απέναντι στον επίμονο αγώνα της. Για να μην οξυνθεί ο αγώνας αφήσανε τις συγκρατούμενές της ελεύθερες και κρατάνε φυλακισμένη εκείνη. Ακόμα και όσες κρατούμενες βρήκαν το σθένος να ξεπεράσουν το φόβο και να αγωνιστούν αντιμετώπισαν την εκδικητική βία και τη στοχοποίηση. Πρέπει εδώ να δούμε τις ανισότητες ακόμα και μέσα στη τάξη των μεταναστών. Η γυναικεία μεταναστευτική εργασία είναι ακόμα περισσότερο υποτιμημένη και το πιο σημαντικό είναι κοινωνικά άορατη. Είναι οι καθαρίστριες των πολυκατοικιών νωρίς το πρωί, του μετρό αργά το βράδυ, εσώκλειστες σε σπίτια να φροντίζουν ηλικιωμένους, σεξεργάτριες στη μανωλάδα. Είναι αυτή η εργασία που στηρίζει την κοινωνική αναπαραγωγή των ντόπιων και «αμείβεται» με όλες τις σχέσεις εξουσίας αθροιστικά. Την μισθωτή εκμετάλλευση, τον ρατσιστικό αποκλεισμό, τον σεξιστικό βιασμό. Στο κομμάτι της μετανάστευσης ανθρώπων τον τελευταίο καιρό τίθεται ο διαχωρισμός του “κακού μετανάστη που μας κλέβει το φαγητό” από τον “καημένο πρόσφυγα που αξίζει τον οίκτο μας”. Αυτό δημιουργεί συγκρούσεις μεταξύ των ίδιων, εμποδίζοντάς τους να στραφούν από κοινού ενάντια στο κράτος, ενώ, ταυτόχρονα, θρέφει το ρατσισμό εναντίον τους και από κομμάτι της ντόπιας εργατικής τάξης.

Εμείς, αναγνωρίζοντας ότι στο ζήτημα της Taleb δεν υπάρχει έντονη κινητικότητα προβληματιζόμαστε σχετικά με τους τρόπους με τους οποίους δείχνουμε την αλληλεγγύη μας. Αρκετά παραδείγματα έχουν δείξει πως τα αντανάκλαστα μας είναι πιο ευαίσθητα όταν πρόκειται για Έλληνες, άντρες, λευκούς, αγωνιστές, παιδιά ή φοιτητές και βραδυκίνητα όταν πρόκειται για γυναίκες, μετανάστριες/στες, “τρελούς/ες” και γενικά ανθρώπους τους οποίους νιώθουμε μακριά μας. Το ζήτημα είναι να μπορούμε να δώσουμε την αλληλεγγύη μας πέρα από τις περιπτώσεις που νιώθουμε πολιτικά, κοινωνικά, έμφυλα όμοιοι. Από την πλευρά μας, στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στην Sanae Taleb και στις υπόλοιπες κρατούμενες των φυλακών στο Ελληνικό και τις στηρίζουμε με κάθε τρόπο. Ανεξάρτητα από την έκβαση των δικαστηρίων, ο αγώνας μας συνεχίζεται στο πλευρό τους όπως και στο πλευρό κάθε αγωνιστή/αγωνίστριας, διωκόμενου/νης, ενάντια στην κρατική τρομοκρατία. Να μην μείνει κανείς και καμιά μόνος/η απέναντι στην καταστολή, το ρατσισμό και τις διώξεις.

Ο αγώνας της Τάλεμπ τιμωρείται με επιπλέον τρίμηνη παράταση της φυλάκισης της. Είναι η πρώτη φορά που μετανάστρια στο κέντρο κράτησης Ελληνικού κρατείται για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των 9 μηνών γεγονός που φανερώνει την εκδικητική στάση των κρατικών μηχανισμών ενάντια σε όποιον-α αγωνίζεται. Ενόψει του δικαστηρίου για τις κατηγορίες που φορτώθηκαν στην Τάλεμπ την ημέρα της απόπειρας βίαιης απέλασης της καλούμε:

- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22/1 ΣΕ ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΣΤΙΣ 19:00 ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ
- ΣΑΒΒΑΤΟ 23/1 ΣΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 12:00 ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ
- ΤΡΙΤΗ 26/1 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ ΣΑΝΑΑ ΤΑΛΕΜΠ ΣΤΙΣ 09:00 ΣΤΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ ΚΤΗΡΙΟ 2

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ ΜΕΤΑΞΥ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ/ΣΤΡΙΩΝ

ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΑΝΑΕ ΤΑΛΕΜΠ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΟΣΟΙ/ΕΣ ΚΡΑΤΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΡΑΤΗΣΗΣ

Κοινό Πολλαπλάσιο

(Common Multiple)

Αυτοοργανωμένος Κοινωνικός Χώρος στη ΦΕΠΑ

Blog: common-multiple.espivblogs.net

Επικοινωνία: common_multiple@espiv.net